Ч. 54. (553). Львів, субота дня 17. марта 1917. Рік III.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 10 сот. На провінції 12 сот. В занятих територіях 4 коп.

Політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська [illegible]).

Виходить що дня крім понеділка.

Умови передплати у Львові:	
На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

В краю і державі:	
На рік	32·— К.
„ півроку	16·— „
„ чвертьроку	8·— „
„ місяць	2·70 „

За границю:	
В Німеччині	37 мар.
В Америці	11 дол.
В инших державах	54 фр.

Революція в Росії.

ЛЬОНДОН. Д. 16 марта. (Бюро Райтера). В палаті громад повідомив Bonar Law, що цар абдикував. Реґентом мали окликати в. кн. Михайла Александровича.

Иньші міста прилучають ся до революції!

ФРАНКФУРТ 14 марта. „Frankfurter Zeitung" доносить зі Стокгольму: Управи міст Москви, Казаня, Харкова і Одеси телеґрафічно зголосили, що прилучають ся до виділу публичного добра в Петрограді і уконституували ся як комітети внутрішнього освободженя Росії.

Петеляєв комендантом Кронштаду.

ПЕТРОГРАД 14 марта. (Петр. аґ.) Посли до думи Петеляєв і Таскін удали ся з розказу виконавчого комітету до Кронштаду, де залога віддала ся до розпорядимости комітетови. Петеляєва іменовано комендантом Кронштаду.

Маніфест революційного правительства.

ПЕТРОГРАД 14 марта. (Петр. аґ.) Революційний комітет окликав себе тимчасовим правительством і видав таку проклямацію:

„З огляду на тяжке положене і внутрішний розлад, що слід завдячити політиці давного правительства, виконавчий комітет думи видить ся спонуканий взяти у власні руки публичний лад. В цілковитім почутю відвічальности за повзяту ухвалу, комітет висказує довіре, що населене і військо станутъ по його стороні в тім тяжкім завданю, яким є утворене нового правительств , котре прихилило би ся до його бажань і мало його довіре".

Виконавчий комітет опер ся на населеню столиці, котра піднесла революцію і на петроградській залозі, котра в силі 30.000 люда в цілости прилучила ся до революціонерів. Комітет увязнив всіх міністрів і замкнув їх у вязници.

Дума заявила, що кабінет перестав істнувати.

Вчера вечером комітет виготовив до населеня, до війська, до зелізниць і до банків відозви та візваня, ще вернули до своїх нормальних чинностий.

Дума радить дальше.

ПЕТРОГРАД. (Петр. аг.) Населене Петрограду, котре було огірчене з приводу цілковитого неладу в транспортових і апровізаційних відносин, було від давна подразнене і ропотало проти правительства, роблячи його відвічальним за всі свої терпіня.

Предвиджуючи заворушеня, правительство поробило розлеглі зарядженя, щоби удержати лад, між иньшим постановило розвязати державну раду і думу, але дума д. 11 марта ухвалила не послухати царського указу і обрадувати дальше.

Родзянко на чолі революційного комітету.

ПЕТРОГРАД 14 марта. (Петр. аґ.) Нині, в третий день революції, столиця, в котрій лад повертає скоро, находить ся в руках виконавчого комітету і війська, що попирає думу.

Заповіджене революції в думі.

БЕРЛІН. Вже з ононішних оповідань подорожних, що прибули з Росії, виходило, що в Петрограді приготовляють ся випадки незвичайної ваги.

Небувало нагальна і революційна промова репрезентанта робітників в думі Коренського була неначе вступом до нинішних вістий. Вже сам факт, що російська цензура перепустила її за границю, свідчить, що російське правительство оцінювало повагу положеня і числило ся з недалеким вибухом.

Нині бачимо, що слова Керенського: „Теперішня Росія находить ся в тім самім положеню, що Париж в добі великої революції", не були фразою але вірною відбиткою дійсности.

Останні дні перед революцією.

БЕРЛІН. Ще перед чотирма днями дістала „Vossische Ztg." від свого стокгольмського кореспондента просторе звідомлене про приготоване до революції в Росії. Се звідомлене однак уважали многі дневники пересадою.

Стокгольмський кореспондент „Voss. Ztg." писав в тій справі під д. 11 с. м. так: Вже перед тижнем передістали ся до невтральних держав вісти, що правительство задумує видати хлібові карти на значно обнижені раціі. Викликаний сим неспокій ріс скоро і почав прий-

Гуцулик.

Оповідане з сучасної війни.

(Кінець.)

Тепер вірив Василько, що його час надійшов. З дурним Москалем прецінь потрафить упорати ся. Нечутно переслизнув ся попри дім і вліз вікном з заду. Козаки постарали ся, щоби ніякої перепони не знайшов на сій дорозі. В хаті докладно пообзирав ся. Зійшов аж до пивниці та витягнув на пісок малу барильчину, що стояла в куті. Потім вийшов, хитро усміхаючи ся, з дому і вступив обережно на обійстє.

— Стой! — заревів козак і вискочив напроти него з похиленою списою. Тривожно притиснув ся малий перед блискучим вістрем до стіни.

— Пане салдат, бій ся Бога і не роби мені нічого. Я хочу тобі сказати, де знайдеш горілку!

Козак опустив оруже.

— Водка і хліб, кажу тобі, бо вбю тебе!

— В пивниці, пане салдату, у куті є закопана бочівочка.

Від ряду днів не бачив козак ніякої горівки. Від рана нічого не їв. Водка і хліб. Його жадливість заглушувала всяку осторожність.

— Вперед! Ходи до пивниці та покажи мені то. Барильчину.

Василько кивнув головою. Щоби лише салдат зайшов до пивниці. Москалі знайшли її відчиненою, а двері, засоблені з надвору сильним зелізним засувем, неушкоджені. Поволи йшов він наперед, за повільно для нетерпеливости козака. Той запалив сірничок і йшов на помацки сходами на долину. Василько оставав ся одним кроком позаду. Москаль освітив порожну просторінь.

— Де?

— Шукай лишень!

Сірник згас, формально дотикальна залягла над обома темрява. Два кроки відскочив хлопець назад. Вхопив за клямку, затріснув дверми, з виском зайшов засув у скобель. Заки Москаль міг виломити двері, мусів дужий Іван бути свобідний. Задихуючись двигнув Василько грубу платву від стодоли.

— Йване, ходіть, я тут, Василько!

Радіючи вискочили жовніри зі своєї вязниці. Іван обіймив свого молодого, відважного приятеля.

— Васильку, нехай тебе чорт візьме, відки ти сюди приходиш?

— Я бачив, як Москалі вас вели та побіг за вами.

Іван оглянув ся.

— Де козаки? Забрали ся?

— Один є тут, у пивниці. — Наглий гук в хаті перебив хлопця. — Він іде!...

Іван скочив до дверий і рукою вхопив сперту до стіни спису.

— Сучий син! — ревів козак і кинув ся з добутою шаблею з хати. Пронизливий вереск він почув вістре власної списи в грудях.

Коротка поспішна рада.

— Маршуємо до найблизшого австрійського становища, — сказав Іван коротко та рішучо.

— Знаєш тут дорогу? — спитав ся Василько.

Іван засміяв ся. Він знав околицю ліпше, ніж хто небудь. Лісники під час мира часто чатували на него, не зловили його. Що шкодило їм, коли десь-не-десь один олень меньше або сернюк бігав лісами. Тепер знане місця вийшло йому на хосен. Хвилину надумував ся. Як би козаки вернули ся за скоро та почали переслідувати їх...

Вагаючись подивив ся молодому другови в ясні очи.

— Ти мусиш тут лишити ся, Васильку. Як Москалі надійдуть, покажеш їм хибний напрямок.

Василько мовчав, він радо товаришив би другови. Та ось поклав сей руку на його плечі.

— Як убють тебе, Васильку, згинеш за свого цісаря.

Гуцулик підняв гордо голову. Сильно вдарив руку другого.

— Лишаюсь, Іване, щоби мене зараз Москалі навіть і вбили.

Прочі відмаршували. Василько вартував мовчки біля вбитого Москала. Смаглява хлопяча рука стиснула корчово приклад пистоля. Більш як живучого, бояв ся він мертвого ворога. Непідготовлено розлучила ся його душа з тілом і блукала тепер жалісно між землею і небом довкруги. Коли світло місяця поцілує бліде обличе мерця, піднесе ся труп, ухопить його ледово-студеним кулаком за карк і з пімсти задушить.

З трудом пригнітив Василько охоту, вискочити і відбігти, як тільки далеко та скоро могли його ноги понести. Боязко дивив ся скоса на зростаючі, темніючі вечірні тіни. Як зовсім потемніє, не будуть могти Москалі переслідувати Австрійців у лісі. Він тоді відбіжить відси та почне шукати дороги домів. Близько мерця не лишать ся, його він бояв ся. Мерців не можна більше забивати, коли вони яко примари відімщають своїм шкідникам. Оповідки прийшли йому тепер на гадку, страшенний холод перебіг йому за спину. Ще далеко почув удари копитом, які чим раз то наближали ся. Тривога улетіла. Се був живий ворог, той, що наближав ся, сего Василько не бояв ся. Поволи віха

мати грізні розміри, коли стало відомо, що до Петрограду не довезено фактично в остатніх днях ані кришки муки.

Петроградські пекарні в понеділок у перше від часу війни зовсім не відчинили своїх склепів.

На запит заворушеної публики відповідали пекарі, що задля недостачі муки також і на дальше не будуть відчиняти своїх склепів.

Останне засідане думи.

КОПЕНГАҐА. Причини відрочення думи і державної ради д. 12 с. м. ще не вияснені, здасть ся одиак, що вони лежали в непокоячім розвою внутрішних відносин в державі, супроти чого дальші наради думи були просто небезпечні для правительства. Російські дневники донесли, що також трете засідане думи на ні було спокійне.

В часі нарад над недостачею середників поживи атакували остро правительство бесідники п. Савич (октябрист) і націоналіст Шульґін, котрий сказав між иньшим: В Німеччині відбирають ся населеню всьо і всьо йому дасть ся назад, у нас береть ся всьо, а нічого в заміну населеню не дасть ся.

Перші жертви.

В понеділок вечером вибухли перші заворушеня. Товпа кинула ся на замкнені пекарні і склепи з хлібом.

Стягнена кінна поліція кинула ся розганяти демонстрантів при помочи білого оружя, причім около 20 осіб або згинуло, або віднесло тяжкі рани.

Слідуюча ніч проминула розмірно супокійно, але на всіх точках міста патролювали козаки і кінна жандармерія.

Ві второк демонстрації змогли ся. Коли товпа стала добирати ся до складу інтендантури, козаки стрілили до товпи. До години 10 рано доставлено до кістниць і шпиталів 40 трупів і понад 120 ранених.

Пополудни було знов спокійно. Тільки великі фабрики хліба Філіпова, Ісакова і Робінзона здемольовано,

В середу перший раз по перерві показало ся трохи хліба для публики, але по кількох мінутах пекарні мусіли знов замкнути свої склепи, бо товпа в мить, переважно не платячи, розібрала велику скількість хліба, яка була в склепах.

Революційні проклямації.

КОПЕНГАГА, 14, марта. Від довшого часу кружляла по цілій Росії в нечуваних скількостях так зв. революційна бібула. Тисячні візваня і проклямації розкидувано серед робітників з візванем до страйків, з заповідженем побіди осередних держав і упадком царату. Поліції вдало ся арештувати цілий ряд кольпортерів відозви. І так пр. в Самарі арештовано соціялістичну аґітаторку Лепу, дальше бухгальтера Калькштейна. Були арештованя також в Петрограді, Москві, Херсоні і Кронштаді. Та вони не здужали здавити вибуху революції.

Підпалюване млинів.

КОПЕНГАГА, 14. марта. З цілої російської імперії находили, вже від кількох днів вісти про револьти і заворушеня, котрим не приписувано однак в данській пресі великого значіня. Між иньшим доношувано вже ононі про великі пожежі млинів і складів живности над Волгою, які підпалювали революціонери. Знищено понад 100 міліонів пудів.

На улицях Петрограду.

СТОКГОЛЬМ, 14. марта. В ночи з пятниці на суботу висаджено в воздух великі склади фабрики амуніції в Петрограді. Рівночасно почали ся масове рабоване склепів і демольоване правительственних будинків. В мить ока столиця Росії стала ся полем битви, на улицях уставлено машинові кріси, але військо відмовило послуху.

Проти Анґлії.

Ранком в суботу почали ся демонстрації перед будинком анґлійського посольства. Перед маґазином п. Бухановоі, жінки анґлійського посла, котра займаеть ся висилкою подарунків на поле битви, зібрала ся многотисячна товпа і злиндрувала цілковито всі збори амбасадорової.

Після старої методи.

БЕРЛІН, 14. марта. З доривочних донесень невтральних дневників видно, що російське правительство старало ся спрямувати пристрасти зревольтованої товпи проти апровізаційних справ. Чорна сотня підбурювала і заохочувала до плюндрованя яток і пекарень.

Останним зарадним зарядженем, котре мало здусити в корінн вибух революції, було арештоване 7 членів Думи і цілковите відтяте комунікації Петрограду з рештою царату.

Вражіне у Відни.

ВІДЕНЬ. (Т. Б. К.) Вістка про революцію в Петрограді зробила дуже сильне вражіне. Що відносить ся до можливих наслідків, осуджують їх досить скептично.

Вечірні дневники стверджують згідно, ще скупі відомости не позваляють ще осудити наслідків історичної події. Значіне її однак будь що будь дуже велике. Розвій випадків буде мати важне значіне не тільки для самої Росії, але може і для народів цілого світа. Кілька дневників добачує вплив Анґлії, а може також і Франції, на вибух революції, котра має цілию усунути при помочи поступово націоналістичного сторонництва военного, немилого Анґлії, а підозрілого о нахил до мира правительства, щоби узискати власть над царем і приневолити його до дальшого веденя війни.

„Fremdenblatt“ і „Reichspost“ підчеркують можливість, але зазначують, що наслідок такої революції бувби певний тільки тоді, коли би цареви не удало ся усунути ся з під власти повстанців. Стверджують рівночасно, що коли революція раз розгорить ся, то може взяти оборот зовсім иньший, як сього бажають її автори.

„Neue Fr. Presse“ з застереженем схиляють ся до погляду, що революція в Петрограді перехрещує пляни военного сторонництва, ослаблює політику, що стремить до продовженя війни, скріпляе мирові сили, — бо край, в котрім діють ся такі перевороти, не може провадити сильної военної політики.

„N. Wiener Tagblatt“ доходить до заключеня, що політична ситуація Россії стала ся дуже критичною і домагаеть ся скорого рішеня прихильників царату.

В справі наших виселенців.

(З реферату виголошеного на економічнім зїзді 12. III. с. р. п. д-ром Перфецьким).

На підставі власних спостережень в краю і присиланих до Парляментарної Комісії виселеньчої інформацій приходить ся сконстатувати, що справа опіки над виселенцями не приняла в краю ще досі форм доцільно зорґанізованої акції, як небудь переселюване наших виселенців на основі міністеріяльного розпорядку з дня 30 листопада вже зачалось. На підставі реляцій старостів виселеньчого округа, котрий обнимає головно західну часть Галичини, означено в кождім повіті села, в котрих мають бути поміщені виселенці, кілько їх має бути в кождім селі поміщених, а назначені намісництвом дві краєві перлюстраційні комісії в Самборі і Перемишли вже перед місяцем розночали висилку наших виселенців.

Крайна отже пора, щоб у всіх повітах Галичини як східної, так західної, повстали повітові комітети, котрі би заняли ся долею наших виселенців і щоби піднята зістала з нашої сторони як найбільше справно зорґанізована акція помочи виселенцям і опіки над ними.

В тім згляді конечне, щоб: 1) в обох перлюстраційних стаціях в Самборі і Перемишли місцеві комітети підняли ак найенерґічнійше акцію. Їх акція з природи річи найширша. До стацій звозять більшими транспортами людий з найріжнійших повітів східної Галичини, тут піддають їх поліційній і санітарній перлюстрації і доперва звідси розсилаєсь до ріжних повітів виселеньчого округа та заосмотрюче їх у відповідні леґітимації.

Перша і найважнійша поміч місцевого комітету се сейчасова поміч як моральна, так матеріяльна тим нуждарям по їх приїзді. Передовсім покріплене голодних і спрагнених теплої страви виселенців, котрим приходилось черев і днями оставати без лижки теплої страви, або закостенілі з зимна. Створене покріпляючої стації па двірцях в Перемишли і Самборі се перший обовязок місцевих комітетів. В Перемишли те вже сталось, чи також в Самборі не знаємо, бо не маємо ще ніякої в сім згляді відомости. Звертаємо при тім увагу, що краєве правительство не відмовляє своєї помочи в тім згляді, чого доказом недавне уділене більшої підмоги Краєвому Комітетови для виселенців у Львові на удержуване покріпляючої стації на двірци у Львові. Для справности діяльности Комітету в тім напрямі дуже пожадане створене при Комітеті осібної секції для веденя покріпляючої стації, як те з великими успіхами сталось у Львові. Наше патріотичне жіноцтво має тут дуже вдячне поле до діланя.

Рівнобіжно з тим повинна іти діяльність Комітету в дальших напрямах. Тут в першій лінії конечне заняти ся заосмотренем виселенців в конечне біле, убране і обув.

Після міністеріяльного розпорядженя з 30. XI. 1916 р. 60.746, мають дістати виселенці безплатно коштом держави всьо потрібне біле, одіне і обув. Належить отже і з рамени Комітету заняти ся стверджененм потреб виселенців в тім згляді. Комісії перлюстраційні певно радо стрінуть поміч Комітету в тім згляді, як те сталось при першім транспорті в Перемишли. Звертаємо однак увагу, що після постанов згаданого міністеріяльного розпорядженя виселенці дістають „найконечнійші“ одіне і обув, а непотрібне „unbrauchbar“ їм відбираєсь. Се понятя дуже згляднi а досвід по таборах виселенців поучив, що виселенцям при видачі нового одіня і обуви відбираєсь старе, хочби було ще „brauchbar“. Знова завдане Комітету дуже важне добиись нового заосмотреня виселенців в тепле одіне, біле та обув при можливім полишеню ще якотако придатного до ужитку старого одіня чи біля.

Сеж вистарчити має виселенцям на довший час, а при великих браках в продукції і доставі о много труднійше буде виселенцям добтии ся відтак від старостів місця переселеня достарченя їм там нераз і найконечнійших річий. Чекає їх також ще нераз довший транспорт серед студени до місць їм призначених. Тут повинні виказати Комітети як найбільше ініціятиви, щоб також зі свого боку вишукувати фірми, які доставляли би як найбільшу скількість всього, що потрібне і допомочи в тім згляді в інтересі виселенців перлюстраційним комісіям. Не сміє бракнути запасу. Комісія одінь отже конечна, а що найменше осібні референти для сьої справи при наших комітетах.

Тими двома ділами не вичерпуєсь однак діяльність тих Комітетів. Духова і моральна поміч виселенцям рівно конечна. Сеж люди бездомні, прибиті важким горем, нераз зовсім

офіцир козаків на подвіре. Побачив трупа, що лежав під дверми та відчинену браму стодоли. В кулаці блиснув пистоль і напростував ся грізно до Василькового чола.

— Де Австрійці?

Хрипучий зі скажености був голос. У мозку Василька товпили ся думки:

„Москаль стрілить, зовсім певне. Потім ти впадеш убитий. Його люди опісля прийдуть і переслідувати муть жовнярів цісаря, дужого Івана“.

Рука висунула ся з під бунди, з вилуском гримнув вистріл через вечірню тишу. Васильковий славний пистоль не відказав свого обовязку. Шроти, вистрілені з найблизшої близоти, зробили велику діру в грудях Москаля, який тепер провалив ся на взнак з коня і вдарив головою на землю. Метко вхопив малий Гуцул звіря за уздечку і в одну мить сидів потім сам у сідлі.

„Тепер їду за Йваном, Москалі не знайдуть нас більше“.

Кінь погнав крізь ліс. Заки ще бір окутав ся в пітьму, їхав Василько при боці Івана. Але як дійшли до австрійського війська, почервонів Василько аж по оба відстаючі уха на безліч похвал, які збирав. Один офіцир подарував йому велику штуку срібла, так багато грошей, як ще Василько ніколи в купі не бачив.

Він став яко визволитель товаришів любимцем усіх жовнярів, та коли вони назад увійшли до освободженого міста Чернівців, ступав малий Гуцул гордо поруч свого великого друга Івана, а на його ковнірі видніли ся три звіздки цуґсфірера. Радість населеня филями виливала ся на вид переходячих військ, а Василькове серце росло від захвиту і він відчував, що за велич і сьвятість лежить у війні, в якій рідку землю боронить ся проти бутних ворогів.

З нім. подав Ставничий.

зневірені, жаждучі хоч дрібки теплого слова, релігійної та національної піддержки. Тут знова вдячне поле для нашого патріотичного духовенства, для наших сестриць милосердия і для всьої старшої і молодшої інтелігенції спішити своїм виселенцям з так конечною для них розрадою і порадою.

В першій мірі належить подбати о осібних наших сьвящеників та сестриць для шпиталя керлюстраційної стації, бо з санітарних зглядів доступ до виселенців иньшим людям недозволений. Конечно подбати о заіменоване лікарів Українців, щоб наші виселенці в рідній мові могли з лікарським персоналом порозумівати сь. Конечно зорганізувати правильне достарчуване виселенцям українських часописий і иньших лектур, словом подбати як найбільш о моральну піддержку так важко діткнених лихоліттєм жертв війни. Тоді і лекше прийдесь їм зносити нераз і діймаві матеріяльні страти та браки, а що найважнійше під зглядом національним лишить ся у них на весь час їх збігства з рідної землї те почуване, що свої люди заняти ся ними, поспішили їм радо з помочию, а те почуване охоронить не одних перед грозячим їм нераз винародовленем, златинізованем, зробить їх національно відпорними, збереже їх національну свідоміеть а дрімучу обудить.

(Кінець буде).

Війна.

Китай зірвав зносини з Німеччиною!

АМСТЕРДАМ (Тбк.). Райтер доносить з Вашинґтону: Китайське правительство зірвало дипльоматичні зносини з Німеччиною.

Поражене Росіян і Французів

БЕРЛІН. Наступ союзників над Нараївкою, причім кромі полоненя 2 офіцирів і 256 вояків, про що вже донесено, здобуто 7 машинових крісів і 2 метавки мін, випередив операцію Росіян. Росіяни проготовляли висаджене мін на просторім терені. Чотари шиби, з котрих два були вже набиті, висадили в воздух піонїри союзників; а кромі того ціле становище основно знищили.

В Шампанії завзяті атаки Французів на втрачений горбок 185 тривали дальше. Сам горбок як досі, так і на дальше є сильно в наших руках.

Також французьке військо в Македонії між озерами Охріда а Преспа, як неменше і війська союзників на північний захід і на північ від Монастира боролись з рівним неповодженем. Атак піднятий на широкім фронті по сильнім гарматнім приготованю кілька разів, але завсїгди відперто його, причім ворог поніс великі втрати. Коли союзники перейшли до протинаступу, Французи уступили в формі втечі.

Димісія французького міністра війни.

ПАРИЖ. З приводу подій в палаті міністер війни, ґен. Lyautey уступив з уряду.

Покликане американської маринарки.

ЖЕНЕВА. „Petit Journal“ доносить з Нового Йорку: Покликане маринарки в Задинених Державах оголошено 8. с. м.

Нові мирові предлоги?

АМСТЕРДАМ. Після донесеня з Нового Йорку на тамошній біржі наступив 13. спадок курсів промислових акцій, а се на основі донесеня, що слід ожидати нових німецьких мирових предлог і на основі некорисних вісток про стан здоровля Вільсона.

Експльозія вибухових матеріялів в Канаді.

КОПЕНГАҐА. З Нового Йорку доносять, що вибух в фабриці вибухових матеріялів в Канаді спричинив шкоду понад 100 міліонів фр. Другий вибух наступив в фабриці пороху в Гаскелль і знищив цілу місцевість.

АТАМАНЮК ВАСИЛЬ.

Із циклю:

„Як сурми заграли до бою“...

IV.

Петрусева Молитва.

Петрусь маленький що лиш встав,
Очка ще протирає:
— „Чи тато з войни не писав?“
У мами вже питає.

— „Напише тато, не журись,
Вговорює матуся,
Лиш синку Богу помолись,
Щоби здоров вернув ся“.

Склада Петрусь до молитов
Дрібонькі рученята:
— „Дай Боженько, щоби прийшов
Татусь хоч вже на сьвята.

Щоби привіз для мене що,
Вояка, що сам ходить,
Або... хай не несе нїщо,
Лиш най вже сам приходить“...

А Боженька глядять з ікон,
Молитва ллєсь побожна...
Колиб то кров і сльози й стон
Спинить мольбою можна!...

— —

V.

Народ зійшов на бездоріжжа,
До Бога руки взносить,
А руки ті все кровця свіжа
Все кровця людська росить.

Благають нишком: Боже неба,
На нашу глянь недолю,
Чи крови й слїз тобі потреба,
Що зносиш ще сваволю?

А Бог мовчить, хоч грім лунає,
А смерть безпину косить,
Даремно руки люд знїмає,
Бо тільки кров їх росить.

НОВИНКИ.

— **Відзначеня Українців.** Семаківський Федір, однор. вістун при 22 п. п. зістав відзначений срібною медалию хоробрости II. кляси.

Тарновецький Омелян і Мих. Сандуляк, хорунжі 36. п. п. об. кр. зістали відзначені срібними медалями хоробрости.

Чаплинський Микола, артилерист, зістав відзначений два рази зелїзним хрестом заслуги.

Дворник Іван, купець з Золочева тепер фельдвебель при 80. п. п. зістав відзначений срібною медалию хоробрости I. кляси.

Гринкевич Павло, фельдвебель 80 п. п. зістав відзначений срібною медалию хоробрости I. і II. кляси.

Микола Степюх, Антін Шаваринський, Іван Мазур, Иосиф Пійшко і Василь Радавець всі при 90 п. п. зістали відзначені бронзовими медалями хоробрости.

При 10 п. п. зістали відзначені хорунжий Макар великою срібною медалию, хорунжий Волод. Татарський другий раз малою, срібною медалию, фельдвебель Микола Ґловяк малою, срібною медалию.

— **Про судьбу Ексц. Митрополита.** О. др Гнат Цегельський пише нам: На підставі вісток які наспіли до мене від мого вітця военного заложника о. Мих. Цегельського як також о. ректора Боцяна подаю слїдуючі дані про нашого заточника Архієрея.

Дня 24. (11.) 1916 р. доносить о. ректор що „Ексц. може прийдуть до нас (ґубер. Енїсейска, Сибір) жити на свободї. Справа в току“. Дня 11. VIII. 1916 р. Митрополит змарнів і кашляє. Дня 22, VIII. 1916 р. Ексц. здорові. Дня 29. XII. 1916 р. нов. ст. „Наш Архіпастир здоров. Вже в Ярославлю“. — Значить вістки про недавну недугу їх Ексцеленції оказались неправдивими.

— **Срібне весіля намісника гр. Гуйна.** Намісник ґр. Гуйн виїхав до Відня, де вчера (з пятницю) обходив своє срібне весіле. Нинї повертає до Кракова.

— **Заходом Товариства Марійського Пань** під проводом Непорочно Зачатої Пречистої діви відбудуть ся в церкві семінарицькій у Львові ул. Коперника 36 Реколекції для пань в днях 19 (понеділок), 20., 21., 22., 23., 24., 25. марта с. р. Порядок слїдуючий:

19. марта (понеділок) 20., 21., 22. і 23. о год. 5 по полудни наука, по науці суплїкація.

24. марта (субота) о год. 4 Сповідь.

25. марта (неділя) о год. 8 Торжественна Служба Божа, на котрій відбудесь спільне сьв. Причасте і закінчене реколекцій.

— **Виклад дир. Остапа Макарушки** п. з. „Виховане хлопця а дівчини“ відбуде ся в суботу, дня 17. марта о год. точно 5. по полудни в „Народнім Домі“ в салї I а ц. к. академічної ґімназії на II. поверсї. О численну участь Членів і Гостий просить „Учительська Громада“.

— **Дїти - Кобзареви.** Дітвора народної школи дівочої і хлопячої ім. Т. Шевченка у Львові звеличає память Тараса в неділю дня 18. с. м. в сали „Сокола“ при ул. Руській ч. 20 виставою сценїчного образка в 2 діях п. з.: „Діточе сьвято“ („Слідами Тараса“). — Початок торжества о год. 4. по полуд. Ласкаві жертви на удержане школи приймає ся з подякою при вступі на салю. Прихильників „Рідної Школи“ і приятелів нашої дітвори запрошує — Управа.

— **Вістка з російського полону.** Чиборак Павло із Залуча пов. Снятин У. С. С. полонений 30. IX. 1916 р. просить о адреси знакомих. Адреса: Военноплїнний П. Чиборак. Город Омск—Сибір.

ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 17. марта 1917.

Нині: 17. марта гр.-кат. Гарас і Павла, рим.-кат. Ґертруди.

Завтра: 18. марта гр.-кат. Конона, рим.-кат. Едварда.

○ **Український Народний театр „Бесіди“.** Саля товариства ім. Лисенка при ул. Шашкевича ч. 5.

В суботу, дня 17. „Батькова казка“ драма на 5 дїй І. Тобілевича.

В неділю, дня 18. марта 1917 „За двома зайцями“ комедія на 4 дїї зі сьпівами і танцями М. Старицького.

В приготованю „Паливода“ комедія Карпенка Карого.

Білети можна скорше набути в „Народній Торговлї“, а в день представленя при касі театру в год. 5 по пол.

Початок о год. 7 вечером. 2—2 з.

○ **Заходом „Коміс. при „Акад. Громадї“** для звеличеня полягших Товаришів“ відбуде ся 18. с. м. в салї тов. „Бесіда“ відчит Пр. Д-ра С. Томашівського п. з. „Історична традиция в національнім житю“.

Початок о год. 4 по полудни.

Дохід призначений на цїли „Комісії для звеличеня Полягших“. 2—2

На „Фонд Народної Оборони“

зложили дальше від 3-го січня 1917 р. в коронах і сотиках:

(Далї).

Ланїца Мик. 2, Федак Мик. 2, Романиця Григ. 1, Дутко Н. —·60. Шмід 1, Снойчук 1, Устрицький Каз. 1, Козаченько Т. 1, Паучина Кар. 1, Кріль Пет. 1, Черник Ант. 1, Демків П. 1, Вовк Із. 1, Жовтий Григ. 1, Едер Олекса 1, Чтернастек Евстакій 1, Согор Ілія 1, Лутняк Мих. 1, Колодій Марія 2), Мик. Тузяк, Скнилів 20. Мих. Бурда, Хшанів 20·10 (збірка на котру зложили: М. Б. 6, Д. Д. 6, І. Г. 2·42, Е. К. 2 і М. К. 3·42), Жуковський Роман канд. адвок., Wolfsberg 90. о. Киприян Із., Немирів 10, о. Фр. Рабій, Самбір 50, Звірко Ст. 5·10, о. Петро Мазяр, Лужок горішний 16 (збірка). Песьціоровський Петро, Львів 10·10, о. Пляцко Ів., Дошня 10, Борис Семеон Хлипля 27 (збірка на котру зложили: Стеф. Сеник 2, Павлів Ів. 2, Ст, Урись 1, Попелець Анна 2, Шумило Фемка 4, Пар. Качмар 2, Урись Анна 2, Нацька Писко 1, Романишин Марія 2, Гойцак Пар. 4, Салїнська Нацька 2, Кулій Мар. 2, Ліпецька Фруська 1), о. Сиротинський В., Камінка волоска 50, о. Ів. Жарський, Блудне 10, М. Абрисовська, Якторів 5, о. Дмитро Хабурський, Томашівці 30 (збірка), Володимир Кабаровський,

Wolfsberg 65·29 (збірка на котру зложили: др Беркгоф 30, Басянівна 7, В. Кабаровський 3, Л. Кабаровський 2, В. Федовач 2·50, В. Фалендаш 2, Вациківна 2. Федавичева 2·50, Фалендишівна 2, Чипчар 2, Пастущин 2, Соколовський 2, Климишин 2, Морозевич 1, О опко 1, Косановський 1, з пушск 2·27), Мих. Комарницький, Лежайск 10, Волод. Кордуба 120 (збірка на котру зложили: др Яворський 20, др Левандовський 20, надп. Третяк 10, Сушко П. 20, Олексин О. 10, др Чорненько 20 і Вол. Кордуба 20), Анд. Телеп, Оскомля 10, о. Осип Петраш, Підгорці 74 (сбірка на котру зложизи: о. Ос. Петраш 5, Леся Петрашева 5, парохіяни в Підгорцях 46, парохіяни Сопота 18), С. Петровська і М. Щуровська. Стинава 8, Замоцак Осип 10. Моравський Матвій 2, Бучинський Іван 2; Маґеровський Михайло 5·20, Русин Микола 7·62, Дацак Микола 6, Бариляк Гринько 9, Форемний Валети 4, Якубовський Микола 6, Жирий Микола 4. Порвиш Петро 2, Екерт Франц 2, Ткач Афтанас 2, Собкович Іван 2, Побережник Ілько 7·50, Олійник Василь 2, Фабель Файбиш 4, Вайнтравб Юда 6. Чирка Теодор 2. Гнида Теодор 4, Мандзюк Михайло 4, Василишин Стефан 5, Вентик Іван 2, Вишньовський Петро 2, Санса Яким 2, Дзюбан Степан 7·12, Гутник Олексій 6, Домарацький 2, Павлячек Томаш 2, Стецина Микола 3, Дякун Олекса 2, Ярема Петро 2, Піньковський Франц 2, Бережанський Пилип 2; Бойсин Гриць 4, Дераш Іван 5, Дух Ізидор 1, Гусак Теодор 4, Коропайло Михайло 5, Ляхович Микола 2, Ониськів Гринь 10, Присяжнюк Оніфер 2, Присяжнюк Иосафат 8. Романчук Андрій 10, Ткачик Гринь 4, Угрин Іван 2. Віблий Дмитро 2, Бідак Павло 2, Борковський Еміль 2, Барович Іван 2, Барановський Дмитро 2. Хомяк Ілько 2, Дяків Данило 2, Гаврилюк Яцко 6, Горбаль Стефан 10, Іванців Стефан 5, Карлевич Іван 1, Карачко Микола 2, Катарина Василь 2, Карнавка Яцко 5, Костирка Іван 4, Коцур Гнат 1, Курдима Іван 2, Козак Михайло 2, Макогін Михайло 2, Медвідь Андрій 2, Мендяк Дмитро 1, Мельницький Василь 2, Мокрик Андрій 2, Микетин Василь 5, Огородник Іван 2, Прус Дмитро 5, Присяжний Іван 3, Саніла Петро 2.

(Дальше буде.)

Послідні вісти

СТОКГОЛЬМ. Залізничий рух в Фінляндії перерваний. Війська, що стоять в Фінляндії, мають напевно получитись з революцією. В Петрограді всі вязниці отворені. Товпа замордувала міністрів Протопопова і Штірмера. В Гельзінґфорзі заведено стан облоги.

ЛЬОНДОН. Bonar Law заявив в палаті громад. Се для нас правдивою полекшою, що рос. революція не стремить до осягненя мира, але противно невдоволене звернуло ся проти правительства за нездарне і мало енерґічне ведене війни.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ

З дня 16 марта 1917.

На східнім фронті:

Нема нічо до оповіщеня.

На Італійськім фронті:

Область Констаневіци находив ся вчера під сильним арматним огнем. Наступ Італійців, який по тім слідував відперто перед сею місцевостю. В області Красу була оживлена діяльність летунів. На тирольськім фронті далекострільні неприятельські армати острілювали Арко і Ляґаріна.

На південно-східним фронті:

Над озерами Охріда і Преспа арматна борба і відокремлені неприятельські наступи, які не удали ся.

Заступник шефа Генерального штабу: пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронті:

Не було більшої боєвої діяльности. В области і по обох берегах Соме як також між Авр а Оас борби на поли перед позиціями, в часі яких взято полонених. Також коло Аррас в Арґонах, на східнім березі Мози коло ферми Шамбрет в лісі Апремон і на північ від каналу між Реном а Марною удало ся нашим підїздам полонити з неприятельких лінії 4 офіцірів і понад 50 жовнярів як також здобули кілька скорострілів.

На східнім фронті:

При пануючім знов морозі не приключило ся нічо важного.

Македонський фронт:

В часі дня великі французські сили заатакували наші становища на північний захід від Монастиру. На захід від Ніжополя ядер ся неприятель на малій просторони до нашого найбільше наперед висуненого рова. Зрештою неприятельські наступи, приготовані сильним огнем, зломали ся завдяки знаменитої постави нашої залоги і діяльности нашого охоронного огня. Між озерами Преспа а Охріда відперто також неприятельські наступи виконані по сильнім огневім приготованю.

Перший генеральний квартирмайстер Люденднорф.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Оголошеня.

Настя Ваґнер, дочка Василя і Анни Ваґнер з Дубя пов. Броди, 4 і пів року, загубила ся підчас евакуації села Дубя дня 29. липня 1916 на просторі між Ясеновом а Олеськом. Здає ся, що нею заняла ся жандармерія. О ласкаві вісти просить мати Анна Ваґнер, евакуована в Мостисках.

Оповіщене.

Дня 24. цьвітня н. ст. 1917 відбудуть ся в сали Товариства „Руська Бесіда“ у Львові, (ул. Костюшка 1а II. пов.) о год. 10 перед полуднем четверті

Звичайні Загальні Збори
Земельного Банку Гіпотечного
спілки акційної у Львові.

ПРЕДМЕТИ НАРАД:

1. Рахункові замкненя за роки 1914, 1915 і 1916 із звітом Надзірної Ради про діловодство і стан Банку, та рішене Зборів на те.
2. Рішене про ужите чистого зиску після § 26 статута.
3. Вибір членів Надзірної Ради.
4. Рішене про внесок на зміну § 2, § 4, чч. 6, 8 і 10, і § 106 статута спілки.
5. Внески після § 71, уступ 3 статута.

— —

До голосу на Зборах суть управнені ті акціонері, що найпізнійше 14 днів перед Зборами зложать в Дирекції Земельного Банку у Львові або у Львівській Філії Уніон банку у Відни (тепер Відень), в Краєвім Банку Королівства Галичини і Володимирії або в „Руській Щадници“ в Перемишли акції враз з незапалими купонами, на яких має основуватись їх право голосу. На се зложене отримають посвідки, а опісля Дирекція Банку видасть леґітимації управненим до вступу на Збори (§§ 65, 67 і 68 статута).

Надзірна Рада.

При полагоджуваню закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово“.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Сидір Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 10